

Παλαιόν Ἑλληνικὸν ἔφθασεν ἐσχάτως εἰς τὸν λιμένας ἀπὸ τοῦ Τριέσι, καὶ μᾶς ἔφερε γράμματα ἀπὸ τῆς πόλεως, μνησολογημένα τὴν 9 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῇσι ἀπὸ τοῦ Μόναχον μέχρι τῶν 2 τῆς αὐτῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπέβη, κανονοβολούντων τῶν συμμαχικῶν πλοίων, τῇ 18 Σεπτεμβρίου εἰς Τριέσι, καὶ ἐδέχθη ἐντίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, ἐπευφημούντων τῶν ἐμπροσθεν ἐκεῖ συμπατριωτῶν, καὶ τῇ 28 τοῦ αὐτοῦ ἐκίνησε διὰ τοῦ Μόναχον, ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἐπὶ τούτῳ πρόσκλησιν ἐγγράφον τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος ἔλειπεν ἀπὸ τὴν μητρὸς πόλιν του, ὅταν ἔφθασεν ἡ πρεσβεΐα μας εἰς τὸ Τριέσι. ἐπανῆλθε δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, τῆς τελουμένης ἐκεῖ κατ' ἔτος μὲ μεγάλην παράταξιν ἐθνικῆς ἐορτῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ., ἐπειδὴ ἡ πρεσβεΐα μας δὲν ἔμπορεύσε ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ Μόναχον πρὶν τῆς 2 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἠδρόκησε ἵνα ἀναβάλῃ μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Παλιὰτιον προσδιώρισθη διὰ τὴν πρεσβεΐαν, καὶ ἐπιστάται τῆς αὐλῆς ἐξεκινήθησαν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς εἰς τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου.

Ἡ πρεσβεΐα μας, ἀφικομένη τῇ 2 Ὀκτωβρίου εἰς Μόναχον, ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἵνα προσφέρῃ τῇ ἐπαύριον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος τὰ σεβαστάματα τῶν ἔθνων, καὶ ἵνα ἐκπληρώσῃ τὰ ὅπλα εἶχεν ἐπιφορτισθῇ ὑψηλὰ χρέη.

Τὰ πάντα μᾶς δίδαν τὸ ἐνδόσιμον τῶν ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν θέλει ἀργήσῃ ἵνα ἐκπληρώσῃ διὰ τῆς ὅσον οὐπω ἀφίξεώς της τὰς ἐμοφώνους εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

— Γράμμα ἰδιαιτέρων ἐκ Παρισίων μᾶς ἀναγγέλλει τὴν ἐπισυμβᾶσαν εἰς τὸ φιλολογικῶς ἀναγεννώμενον ἔθνος μας ἀδύρῳτον ζημίαν διὰ τὸν θάνατον τῆς σοφῆς Κοραΐ. Περιμένομεν λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς θλιβερῆς τέτης συμβάντος.

— Ἡ κορβέττα τῆς Α. Α. Μ. ἡ Ἀφθονία, ἀπάρτατα τὴν 3 Ὀκτωβρίου ἀπὸ Τριέσις, ἐβλινε νύκτι ἐνταῦθα τῇ 24 τῆς αὐτῆς, φέρουσα τὸν Κ. Βαβῶνον Στῆρεν, ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον τῆς Α. Α. Μ. παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ αὐλῇ. Ἡ Α. Ε. ἀφ' ἧς ἐπεσκέφθη τὰ φρέδιά μας καὶ πᾶν ὅτι ἀξιοπαρατήρητον εἰς τὰς πέριξ δι' ἀρχαίας ὑπομνήσεις, ἀνεχώρησε μὲ τὴν αὐτὴν κορβέτταν διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀπ' ἐκεῖ διὰ τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν.

νομένη τέλος πάντων ἡ Ἑλλὰς βασιλεῖον ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, καὶ συγκατατακτομένη μεταξὺ τῶν εὐνομενῶν ἔθνων τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, τί ἄλλο προσφύεστερον καὶ καταλλήλοτερον δύναται νὰ ἀναφωῇ, παρὰ “Δεξιά κυρίε ἐποίησε δύναμιν, δεξιά κυρίε ὕψωσε με;”, Αὕτη εἶναι μία λαμπρὰ καὶ ἀναντίρρητος ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν χρεώτε νὰ ὁμολογῇ πάντοτε. Καὶ ποῖος, γνωρίζων τὴν ἀθλιεστάτην κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκράτησε τὴν Ἑλλάδα εἴκοσι περίπου αἰώνων διηνεκῆς τυραννία, τὴν ὀλιγανδρίαν της, τὴν πτωχείαν της, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἔλλειψιν στρατῶ καὶ εὐλογίας καὶ τόσων ἄλλων ὑλικῶν μέσων, ἀναγκάως ἀπαρημέμων εἰς τὸ τολμηρότατον τῆς ἐπαναστάσεώς της κίνημα, ποῖος, λέγω, δὲν ἤθελε πιεθεύσει ὅτι τὴν ἐχειραγώγησεν εἰς τὴν σωτηρίαν της μὴν ἢ κραταῖα τῆ Ὑψίστης δεξιά; Ἀλλ' ἂν καὶ μετὰ ἐπταετὴ ἀπαρηδουγμάτισον ἀντίτασιν πρὸς τὰς τρομερὰς δυνάμεις τῆς ἐχθρῆς της, ὅς τις, ὅμοιος μὲ τὸν μυθολογούμενον ἐκείνον Ἀνταῖον, ἀνεγείρετο μὲ διπλάσιας δυνάμεις ὅσας κατεβάλλετο, ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ἡ αἰμνῆτος συμμαχία τῶν τριῶν Φιλανθρώπων Δυνάμεων τὴν κραταῖαν ἐπικυρίαν της καὶ ὑπεράσπισιν, τίς ἐχέφρων δὲν ἤθελεν ὁμολογήσει ὅτι καὶ τῆτο τὸ μέγα καὶ πρωτοφανὲς πολιτικὸν συμβᾶν προῆλθεν ἐξαίφνης ἀπὸ θεῖαν νεῦσιν; ποῖος τέλος πάντων σκεπτικῶς παρατηρῶν τὴν ὁποίαν σήμερον, κατ' ἐκκύκλιον διαταγὴν τῆς ἀνωτάτης Ἀρχῆς, ἐορτάζει ἡ Ἑλλὰς εὐτυχὴ ἀνγχύρευσιν εἰς τὸν ἀρετιπαγῆ καὶ θεοσηρικτὸν θρόνον της τῆς Ἀνακτοῦς Ὁθωνος Α', υἱὸς τῆς πρώτης τῶν εὐεργετῶν της, τῆς Φιλανθρωποτάτης Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, δὲν θέλει τὴν δικαιοῦσαι εὐλόγως, ἀναβοῶσαν “Δεξιά κυρίε ἐποίησε δύναμιν, δεξιά κυρίε ὕψωσε με;”.

Ναί, καὶ οἱ θεοσεβῆς, καὶ οἱ νενεχῆς δὲν ἀμφισβάζει βέβαια εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην μόνος ὁ τετυφλωμένος, ὁ ἀναιδὴς ἀπίστος ἀποδίδει τῆς θεῆς προνοίας τὰ ὑπερφυῆ ἀποτελέσματα εἰς τῆς τυφλῆς καὶ ἀσάτης θεῆς τὰς ἀτάκτας μεταβολάς. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ πολυχρόνιον πολιτικὸν θάνατον, μόνον αὐτὸ μεταξὺ τόσων ἄλλων ἀποθανόντων ἔθνων, ἀναγεννώμενον ἤδη διὰ θαυμάτων τῆς ὑπερτάτης προνοίας ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν ὁποίαν διαδόσαν ἄλλοτε τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀληθῆς θρησκείας τὰ φῶτα ἀνεδείχθη τρεῖς ὡφελίμοι, εὐλογεῖ διηνεκῶς τὸ ὑπερύμνητον ὄνομα τῆς Οὐρανίας προστάτης, ἀπονέμει ἀδιαλείπτως τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας τε πρὸς τὰς τρισεβδύς καὶ κραταῖας Συμμάχους, τὰς διεκδικήσας τὴν ὑπεράντὴ θεῖαν βελευμάτων, καὶ ἐνδύμενον τὰς ἀπαραστάχιστα εἰς τὰς κόλπους τοῦ πολυμήτερος Διακτάτη, προδιατεθειμένον ἀπὸ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τε, ἀπὸ τὰ εὐγενῆ τῆς καρδίας τε ἀιδήματα, ἀπὸ

Λογιστὸν ἐκφώνησεν ἀπὸ τὸν Κ. Α. Οἰκονομὴν Θεσσαλονικῆ εἰς Σκόπελον κατὰ τὴν 5 τοῦ Σεπτεμβρίου, ὅτε ἐτελέσθη ἡ ἐορτὴ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἀναγορεύσεως τοῦ Ἀνακτοῦς Ὁθωνος Α'.

Μετὰ τοσούτων αἰώνων πολυώδυνον δειλοσύνην, καὶ μετὰ πολυετὴ καὶ φρικώδη πόλεμον ἀποκατασταί-

τὰ Φιλάνθρωπα τῷ Σεβαστῷ πατρί τῷ παραδείγ-
ματι, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ συμ-
φέροντά τῃ προτρεπόμενιν νὰ σερεώτῃ καὶ λαμπρύνῃ
τὸν θρόνον τῇ ἐπὶ τὴν ἀκράδαντον βάσιν τῆς καθο-
λής εὐδαιμονίας τῶν Ἑλλήνων, ἀντικράζει, Ζήτω
ἡ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὉΘΩΝ Α΄! Ζή-
τω οἱ τρεῖς Κρατικοὶ Σύμμαχοι καὶ προσά-
τοι τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖς! Ζήτω ἡ Ἑλ-
λὰς εὐνομημένη!

Πολλάκις ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν ἡμιώνυμον τῆς
ἡμετέρας Κ. Α. νὰ μᾶς εἰπῇ, ἂν θέλῃ νὰ πλύνῃ τὸν
ὄντα τῆς ἐγκληματικότητος, πῶς ὀνομάζεται ὁ γρά-
ψας πλαττῶς τὸ ὄνομα τῷ ἀντιπροέδρῳ, καὶ ποία
μηχανὴ δύναμις τὸν ἔκαμε νὰ τὸ ἰδῇ ὅχι μίαν, ἀλλὰ
δύο φορές, ὅπως δὲν ἦτον γραμμένον. Μ' ὅλον ὅτι δὲν
κράζεται νὰ σκεπάζῃ πρὸ πολλῶν τὰς μακρὰς σελί-
δας τῆς ἐφημερίδος ταύτης μετὰ μάλα λογ. μαχίας,
ἀλλὰ περὶ τῆς δὲν ἀπεκρίθη ποτέ. Ὁμιλεῖ προθύ-
μως καὶ ἀπροκαλέσως δι' ὅλα, ὅσα δὲν ἔχουν χέσιν μετὰ
προκείμενον, ὅμως ποτέ δὲν τολμᾷ νὰ ἐγγίξῃ τὴν χρε-
δὴν, ἥτις μὴν δύναται καὶ τὴν κατηγορίαν νὰ σδύσῃ,
καὶ τὴν ἀλήθειαν νὰ εὐχαριστήσῃ.

Τί δηλοῖ ἡ ἀπερῶσις καὶ ἀνερμήνευτος αὕτη
σιωπὴ; Διατί, φωνασκῶν καὶ σκιμαχῶν ματᾶς εἰς
τὰς ἀπεράντους ἐκψυχίας τῇ περὶ παντὸς ἄλλου,
ἀποφεύγει τὴν σύντομον ἀπόκρισιν περὶ τοῦ κυρίου
ἀντικειμένου; Καθὰς τὸ μαντεύει.

Ὁ Κ. Α. κλάμεται μετὰ τρόπον τῷ ὄντι ἐλεεινόν, ὅτι
τὸν ἐσυκοφάντησαν, καὶ ἐπικαλέμενος μετὰ γοερὰς φω-
νῆς τὴν συμπάθειαν τῶν ἀνθρώπων, ζητεῖ ἀποδείξεις.
Ἀλλὰ ἵκεν ἀποδείξαι ταύτας τὰς ἔδωκεν αὐτὸς ὁ ἴδιος·
ἵτι τὸ ὄνομα τῷ ἀντιπροέδρῳ ἐγγράφη πλαττῶς ὅπως
δὲν ἦτον ὑπογεγραμμένον, τῆτο το ἀποδεικνύει καὶ ἡ
ἐφημερίς καὶ αἱ ὁμολογίαι τῇ παραπονεμένῃ. Ποίαν
ἀπόδειξιν καθυπερέβη καὶ ἰχυροτέρην ταύτης ἡμ-
πορεῖ τις νὰ ζητήσῃ, ὅτι τὸ ἐγκλημα ἐπράχθη; ὅσον
διὰ τὸν αὐτεργὸν αὐτῷ, δὲν ἀνεφέραμεν κανένος ὀνομα-
ζομένου ὅχι μόνον δὲν ἐσυκοφάντησαμεν, ἀλλ' οἷδε
κἂν ὀνομάσαμεν κανένα· ἂν ἔχῃ κανείς τὴν μυτιγὰν
εἰς τὸ σκιάδι, ἡμπορεῖ νὰ σκιαζήται.

Τί παραδίδεται λοιπὸν ὁ Κ. Α. προσκλαίμενος,
ὡς μυστὸν παιχνίδιον, πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι τὸν ἀδί-
κησαν; Διατί οἱ τῶν Βαρεῖς καὶ ἀπαρηγόρητοι γόοι
καὶ τὰ γυναικεῖα μοιρολόγια, μετὰ ὅποια ἀγωνίζεται
νὰ σύρῃ εἰς ἑαυτὸν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συμπάθειαν τῇ
κοινῇ δι' ὅσα κανείς δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνομά τῃ; Τί ἔχον
νὰ κάμνῃ αἱ Λατινικαὶ ῥήσεις, αἵτινες ξένοι τῇ προ-
κειμένῃ, δὲν ὠφελῶν εἰμὴ εἰς τὸ νὰ παραγεμίξῃν χρο-

λατικῶς καὶ ἀκαίρως τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος, καὶ
νὰ κινῶν ἀντὶ ἐλέους γέλωτα;

Παραπονῆται ἀκόμη, ὅτι ὀνομάσαμεν τὸ κόμμα
τῇ ἀπόλυτον. Τὰ πράγματα τὸ μαρτυροῦσι τρεῖς
νώτατα. Τῶν πολιτικῶν φρονημάτων ἀρετὴ κυρία καὶ
ἀλάνθαστος εἶναι πάντοτε ἡ μετριότης, ἡ ὁ μέσος
ὅρος· τὴν ἀρχὴν ταύτην ὁμολογεῖσιν ὅλοι ὁμοφώνως·
ἀλλὰ μόνον ἐναντιότητά φέρει, ὅτι ὁ μέσος οὗτος ὅρος
εἶναι δυσεύρετος, καὶ ἄλλοι μὲν τὸν θέτουν ἐδῶ, ἄλλοι
δὲ μακρύτερα· εἰς τὰς γενικὰς θεωρίας εἶναι τῷ ὄντι
δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ μετὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον·
ὅμως εἰς τὴν θετικὴν ἐφαρμογὴν τῇ ἡ εὐρεσις γίνεται
εὐκόλως.

Εἰς τὰς ἐλευθέρους πολιτείας ἐπικρατοῦσι γενικῶς
τρεῖς κόμματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν τείνει εἰς τὴν δεσποτείαν,
τὸ δὲ εἰς τὴν ἀναρχίαν, καὶ τὸ τρίτον, ἐμβαίνει εἰς τὸ
μέσον τῶν δύο, πρεσβεύει τὴν μετριότητα, ἡ μ' ἄλλως
λόγους τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν. Καὶ τῷ ὄντι τί ἄλλο
εἶναι ἡ πολυτίμος ἐλευθερία, εἰμὴ μετριότης; Κειμένη
μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων σκοπέλων, οἷτινες τὴν περισ-
χῶσι καὶ τὴν φοβερίζουν πάντοτε, δὲν σώζεται εἰμὴ
ἐνίσω δύναται νὰ ἀποκρῇ ἐξ ἐνὸς μέρους τὴν δεσπο-
τείαν, καὶ ἐξ ἄλλης τὴν ἀναρχίαν.

Ἄς ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην εἰς τὸν
τόπον μας· ἕνα κόμμα εἶναι ἕτοιμον νὰ θυσιάσῃ τὰς
ἐλευθερίας τῇ ἔθνει εἰς τὰ ἰδιά τῃ συμφέροντα· τῆτο
εἶναι τὸ δεσποτικόν. Ἄλλο, ὅχι ἐλιγώτερον ἐπικίν-
δυνον, δὲν γνωρίζει τὰ θεμένα παρὰ τῆς αἰθροπίνης
φρονησεως καὶ τῆς μακρᾶς πείρας ὅρια, καὶ πρεσβεύει
ἀπροβλέπτως ὡς ἐλευθερίαν τὴν ἀκολασίαν, ἥτις
κατεμαστίγωσεν ἐλεεινῶς τὴν πολυπαθὴν Ἑλλάδα
χρῆναι πολλὰς· τῆτο εἶναι τὸ ἀναρχικόν κόμμα. Τὸ
τρίτον, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μέτριον, ἀποκρῇ καὶ τῶν
δύο τὰς ὑπερβολὰς, ἀπὸβλέπει εἰς τὸ νὰ συγκερῇ
καὶ νὰ πρᾶνῃ τὰς ἀμετρίας τῶν ὀλεθρίων ἄκρων. Καὶ
τὰ δύο ἐκείνα κόμματα εἶναι ἀπόλυτα, καθ' ὅσον δὲν
γνωρίζουν τὰ ὅρια τῆς μετριότητος, ἥτις συντηρεῖ καὶ
σώζει τὰ κράτη. Ὅποιος συντροφεύει εἴτε μὲ τὸ ἓν
εἴτε μὲ τὸ ἄλλο τῶν δύο ἀπολύτων κομμάτων, γίνεται
ἐχθρὸς τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐτοιμάζει διὰ
τὴν πατρίδα τῇ δεσποτείαν ἢ τὴν ἀναρχίαν.

Στρατιωτικὴ Κεντρικὴ Σχολή.

Ἐπειδὴ ἡ παραδοσις τῶν νέων μαθημάτων ἀρχίζει τὴν 1 τοῦ
προσέχοντος Νοεμβρίου, οσοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς
σχολῆς εὐρεσκουσιν εἰς ἀδείαν, χρεωστοῦν νὰ ἐπιστρέφουν κατὰ
τὴν εἰρημνικὴν ἐποχὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Συνταγματάρχης Διοδωτῆς
τῆς Στρατ. Κεντρικῆς Σχολῆς
ΡΑΪΝΕΚ.

Αρ. 1. Οκτωβρ. 29 του 1832.

ΕΤΟΥ Α.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησία, Φοίνικες 36.
Εξαμηνιαία. . . 18.
Τριμηνιαία. . . 9.
Αί συνδρομαί γίνονται, ένταυθα μείν έν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 26. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 5914 ἀναφεραν-
τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως.
Θεωροῦσα ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Ἐμ.
Ξένου, διορισθέντος τὸ πρῶτον Συμβούλου τῆς Οἰκο-
νομίας, καὶ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ν. Λουριώτου, ἐπιφε-
ρισθέντος τὰ τῆς διευθύνσεως τῶν καταστίχων, ἀπαι-
τεῖται μερικωτέρα ἐπιστάσις ἀνδρῶν ἱκανοῦ νὰ διευ-
θύνῃ τὸν λογιστικὸν τῆς Οἰκονομίας κλάδον.
Διατάττει.
Α'. Ὁ Κ. Νικ' λαος Σιλλίβεργος διορίζεται Σύμ-
βουλος τῆς Οἰκονομίας.
Β'. Εἰδικωτέρως εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις
τοῦ λογιστικοῦ κλάδου τῆς Οἰκονομίας, καὶ ἡ ἐπίβλε-
ψις εἰς τὴν κατὰστρωσιν τῶν καταστίχων.
Γ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς νὰ ἐνε-
ργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Οκτωβρίου 1832.
Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 94. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἐπιθυμῶσα νὰ καταστήσῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν, τα-
κτικώτερον καὶ ευκολώτερον τὸν ἐπὶ τὸ βέλτισιν δι-
δακτικὸν τῶν ἐν Αἰγίνῃ διδασκηρίων ὑπὸ τὴν ἐπι-
στάσιαν ἀνδρῶς ἔχοντος φερέγγυον τὴν πρὸς τὴν
ἀπαγερμένην ἱκανότητα,
Διατάττει.
Α'. Ὁ Κ. Θεόκλητος Φαρμακίδης διορίζεται
Ἐφορος τῶ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικῷ καὶ τῷ Προκαταρ-
κτικῷ σχολείῳ.
Β'. Ὡς τοῦτος θέλει ἔχει τὴν ἐφορίαν τῶν κατα-
στημάτων τῶν κατὰ τὸ ὕλικόν καὶ προσωπικόν,
δίδει προσδιορίζει, συμφώνως μετὰ τῶν διδασκάλων,
τὰ εἶδη καὶ τὸν χρόνον τῶν μαθημάτων, τὰς ἐποχὰς
τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, τὰς διακοπὰς τῶν ἐργα-
σιῶν, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπεβλέπει τὸν ἐσωτερικὸν τῶν

διδασκηρίων τῶν κανονισμόν, ἐπαγρυπνῶν εἰς τὴν
ἀκριβεῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν μα-
θητευσόμενων, καὶ διευθύνων ἐκάστοτε πρὸς τὴν Διοί-
κησιν διὰ τῆς ἀνηκέτης Γραμ. τὰς περὶ τῶν δια-
φόρων τῶν ἀντικειμένων πληροφορίας καὶ παρα-
τηρήσεις τε, καθὼς καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελε κρίνει συν-
τείνοντα πρὸς βελτίωσιν τῶν καταστημάτων τῶν.
Γ'. Ὁ μισθὸς αὐτοῦ, λογιζόμενος ἀπὸ 22 Ἰβ' παρελ-
θύντος, προσδιορίζεται εἰς Φοίνικας διακοσίους Αρ. 200
κατὰ μῆνα.
Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσ.
Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Οκτωβρίου 1832.
Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 659. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς Ἐθνητικῆς βιβλιοθήκης.
Περικλείεται ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' Αρ. 95 διατάγμα-
τος τῆς Διοικήσεως, προσδιορίζοντος 200 Φοίνικας
κατὰ μῆνα διὰ τὸν πλετισμὸν τῆς δημοσίᾳ βιβλιο-
θήκης.
Ἡ διαχείρισις τῶν χρημάτων τῶν ἀνατίθεται
εἰς τὴν φροντίδα σας, καὶ ἡ Γραμματεία δὲν ἀμφι-
βάλλει, Κύριε, ὅτι, ὡς γνωρίζων καὶ τὰς ἀνάγκας
τῶν διδασκομένων καὶ τὴν ἐπικρατέσταν περὶ τὸ χρημα-
τικὸν ἀπορία, θέλετε συμβιβάσει ἀμφοτέρω κατὰ
τὸν προσφωρότερον, τρόπον ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸν εἰλι-
κερῆ πατριωτισμὸν, ὅς τις σας χαρακτηρίσει, καὶ προσ-
λαμβάνων συνεργὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶ μέτρου τῆ-
τε καὶ τὸν ἔφορον τῶ Κεντρικῷ σχολείῳ, τῶ ὁποίῳ
τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα κρίσιν καὶ φιλοκαλίαν ἀποχρών-
τως ἐγνώρισε πρὸ χρόνων ἤδη τὸ δημόσιον. Εἴθε δὲ
ἐντὸς ολίγων νὰ δυνηθῇ ἡ Γραμματεία νὰ συντελέ-
σῃ φιλοτιμωτέρως πρὸς ἀπλοποίησιν τῶν ἀποφελῶν
αὐτῶ καταστήματος, ἐκπληρωμένων, τῶν κληρῶν εὐχῶν
καὶ τῆς προσδοκίας τῶ ἔθνους!
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Οκτωβρίου 1832.
Ὁ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 95. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προσδιορίζουσα νὰ καταστήσῃ Βαθμηδὸν τὴν ἐν Δι-
γνή δημοσίῳν βιβλιοθήκῃ περιεκτικωτέραν τὸσον
τῶν λασικῶν, ὅσον καὶ τῶν ἀναγκαιότερων νεοφανῶν
συγγραμμάτων, καὶ πρὸ πάντων διδακτικῶν βιβλίων,
κατὰ τὴν περὶ τούτου πρῆτασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίᾳ
Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως,

Διατάττει.

Προσδιορίζονται κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ
ταμείου διακόσιοι Ἀρ. 200 Φοίν. διὰ τὸν πλουτισμὸν
τοῦ καταστήματος τούτου.

Β'. Ἡ ποσότης αὕτη, ἐγχειριζομένη εἰς τὸν ἐπι-
στάτην τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, θέλει χρησιμεύσει
εἰς ἀγοράν, ἀ διδακτικῶν βιβλίων, β' τριῶν - τεσσά-
ρων φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἑφημερίδων, καὶ
γ' διαφόρων ἄλλων συγγραμμάτων, ὅσα ἤθελε κρίνει
πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαιότερα ὁ ἐπίστατης τῆς ἐθνικῆς
βιβλιοθήκης, συμβουλευόμενος προηγουμένως τὸν Ἐφο-
ρὴν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων, καὶ προειδοποιῶν
τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίᾳ Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

Γ'. Θέλει διευθύνει κατὰ τριμηνίαν τὸν κατάλο-
γον τῶν προσκτηθέντων εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα βιβλί-
ων, καὶ τὸν ἰσολογισμόν τῆς ληψιμοσύνης του πρὸς τὴν
αὐτὴν Γραμματεῖαν.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίᾳ
Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΣΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 6147. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 30 διάταγμα τῆς Κυβερ-
νήσεως τὸ 6 ἄρθρον τῆς ὑπ' Ἀρ. 27 περὶ τῆς ἐκ-
ποιήσεως τῶν κατὰ τὸ παράλιον Ναυπλίας ἐργα-
σιωπέδων, τὸ ὅποιον ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Β' κεφα-
λαίης τῆς ὑπ' Ἀρ. 5954 διακηρύξεως τῆς Γραμ-
ματείας ταύτης, διορθῆται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.
"Τὸ ὅλον τὸ παράλιον θέλει διαρθεῖ εἰς τεμάχια
ἀνὰ ὀκτῶ, μέχρι δέκα πηχῶν ἑκάστον τὸ πλάτος, καὶ
τρεῖς ἀκοῖνα τριῶν τὸ μήκος· ἑκάστον δὲ τῶν τεμα-
χίων δύναται νὰ ὑποδιαρθεῖ εἰς δύο κατὰ τὸ μήκος,
εἰὰν ζητηθῇ παρὰ τῶν ἀγροτῶν."

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 6233. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐξεδόθησαν
παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δ.
Φιλαρέτου τέσσαρα δηλοποιητικὰ ὑπ' Ἀρ. 4264,
4265, 4266 καὶ 4267, τὸ πρῶτον διὰ Φοίν. 600,
τὸ δεύτερον διὰ Φοίν. 360, τὸ τρίτον διὰ Φοίν. 200
καὶ τὸ τέταρτον διὰ Φοίν. 260· ἐπεὶ δὲ εἰρημένος
ἀναφέρει ὅτι τὰ ρηθέντα γραμματικά παρεπέσαν, εἰδο-
ποιεῖται ὅστις τυχὸν εὑρεν αὐτὰ νὰ τὰ παρυσιάσῃ
εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην ἐντὸς 41 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς
καταχωρηθῇ ἡ παρούσα εἰς τὴν Ἐθν. ἑφημερίδα τῆς
Ἑλλάδος ἄλλως, θέλουσιν ἐκδοθῇ ἕτερα γραμματικά
ίσης ποσότητος, καὶ τὰ ρηθέντα θέλουσιν εἶδαι ἄκυρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀπόσπασμα ἀναφοράς τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐθνικῆς γαλέρας, ἡ
Σπάρτη, διατεταγμένης νὰ περιπλέῃ τὰ παράλια Μαραθωνηίου
καὶ Καλαμάτας πρὸς καταδιώξιν τῶν πειρατῶν, τὴν 11 Ὀκτω-
βρίου, ἐκ Μαραθωνηίου.

Τὴν 4 Ὀκτωβρίου ἐφάνη τὸ ἐθνικὸν βρῆκιον, ἡ
Εὐχαρις, ἔχον διαταγὴν τοῦ νὰ συμπράξῃ μετὰ πρὸς
συντήρησιν τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν τῶν παραλίων.
Αὐθιμερὸν ἀνεχωρήσαμεν διὰ Μαραθωνήσιον, ὅπου
ἐλλιμενίσθημεν τὸ ἑσπέρας, καὶ ἠναγκάσθημεν ἐξ αἰ-
τίας τῶν ἐναντίων ἀνέμων νὰ μείνωμεν 4 ἡμέρας.
Τὴν 5 τοῦ τρέχοντος ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἐπέρα-
σεν ἐν πειρατικὸν εἰς Σκούταρι, καὶ ἄλλο ἓνα εἰς
τὸν Ἀρχάγγελον· ἀμέσως λοιπὸν ἐσηκώθημεν εἰς
τὰ πανία, καὶ τὸ βρῆκιον, ἡ Εὐχαρις, διευθύνθη εἰς
τὸ Σκούταρι, ἐγὼ δὲ μετὰ τὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου
γολέγλαν, εἰς τὸν Ἀρχάγγελον· ἐκεῖ μὴ εὐρὼν τί-
ποτε δὲν διέτριψα περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ ἀνε-
χώρησα διὰ τὸ Ἑλὸς. Τὸ βρῆκιον, ἀφ' οὗ δὲν ἐδυ-
νήθη νὰ συλλάβῃ τὸ ὅποιον κατέφυγεν εἰς τὸ Σκῆ-
ταρι πειρατικόν, διότι αὐτὸ ἐβλήθειτο ἀπὸ τὸν Πά-
σκαλην ἔχοντα πολλοὺς ἄλλους συντρέφους, ἀνε-
χώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ τὴν 9 συναπαντήθη μετὰ μίαν
Ἀγγλικὴν κορβέτταν, τὴν ὁποίαν συνώδευσεν εἰς
Σκούταρι. Ὅταν ἔφθασα εἰς Μαραθωνήσιον ἔμαθα
ὅτι ἐκαύσαν εἰς τὸ Σκῆταρι δύο πειρατικὰ πλοῖα.
Ὅσον περὶ τῆς πειρατικῆς τράτας τοῦ Παλιλαβῆ
ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἐκείνη πειρατὴν τὴν ἐφύλα-
ξεν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Μεσολωνίου, καὶ αὐτὴ
ἐξῆλθεν εἰς τὴν ξηράν.